

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

8. november 2016*

Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalisi osi „compressor technology“ sisaldava kujutismärgi registreerimise taotlus — Sõnamärkide KOMPRESSOR PLUS ja KOMPRESSOR omaniku vastulause — Osaline registreerimisest keeldumine — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikkel 60 — Määrus (EÜ) nr 216/96 — Artikli 8 lõige 3 — „Ripatskaebus“ — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasemate siseriiklike kaubamärkide nõrk eristusvõime — Segiajamise tõenäosus

Kohtuasjas C-43/15 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 3. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus,

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, asukoht München (Saksamaa), esindajad: *Rechtsanwalt* S. Biagosch ja *Rechtsanwalt* R. Kunz-Hallstein,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: M. Fischer,

kostja esimeses kohtuastmes,

LG Electronics Inc., asukoht Soul (Lõuna-Korea),

menetluspool EUIPO apellatsioonikojas,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident A. Tizzano, kodade presidendid M. Ilešič (ettekandja), L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal ja M. Vilaras, kohtunikud A. Rosas, A. Borg Barthet, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: ametnik M. Aleksejev,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. detsembri 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 1. märtsi 2016. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (edaspidi „BSH“) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. detsembri 2014. aasta otsuse BSH vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – LG Electronics (compressor technology) (T-595/13, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2014:1023), millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi, milles ta palus tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 5. septembri 2013. aasta otsuse (asi R 1176/2012-1), mida on muudetud 3. detsembri 2013. aasta parandusotsusega (edaspidi „vaidlusalune otsus“) ning mis puudutab LG Electronics Inc. (edaspidi „LG“) ja BSH vahelist vastulausemenetlust.

Õiguslik raamistik

ELi kaubamärki käsitlevad õigusnormid

- 2 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), mida on muudetud nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 422/2004 (ELT 2004, L 70, lk 1) (edaspidi „määrus nr 40/94“), tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1), mis jõustus 13. aprillil 2009. Käesoleva vaidluse suhtes kehtivad seega viimati nimetatud määruse menetlusnormid. Arvestades käesolevas asjas kõne all oleva registreerimistaotluse esitamise kuupäeva 24. november 2008, mis on kohaldatava materiaalõiguse kindlakstegemisel määrava tähtsusega, kehtivad selle vaidluse suhtes seevastu määruse nr 40/94 materiaalõigusnormid.
- 3 Määruse nr 40/94 artikli 7 „Absoluutsed keeldumispõhjused“, mille sõnastus võeti määruse nr 207/2009 artiklisse 7 muudatusteta üle, lõikes 1 oli sätestatud:

„Ei registreerita:

[...]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]“.

- 4 Määruse nr 40/94 artikli 8 „Suhtelised keeldumispõhjused“, mille sõnastus võeti määruse nr 207/2009 artiklisse 8 muudatusteta üle, lõikes 1 oli sätestatud:

„Varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki, kui:

[...]

b) kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärk seostatakse varasema kaubamärgiga.“

- 5 Määruse nr 207/2009 artiklile 52 vastava määruse nr 40/94 artikli 51 „Absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused“ lõigetes 1 ja 2 oli ette nähtud:

„1. Ühenduse kaubamärk tunnistatakse kehtetuks ametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal, kui:

- a) ühenduse kaubamärk on registreeritud artikli 7 sätete vastaselt;
- b) taotluse esitaja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt.

2. Kui ühenduse kaubamärgi registreerimisel on rikutud artikli 7 lõike 1 punkte b, c või d, ei või seda siiski kehtetuks tunnistada, kui kaubamärk on kasutamise tagajärjel muutunud eristusvõimeliseks seoses nende kaupade või teenustega, mille jaoks see on registreeritud.“

- 6 Määruse nr 207/2009 artikkel 59 „Isikud, kellel on kaebuse esitamise ja kaebuse menetlemises osalemise õigus“ kuulub selle määruse VII jaotisesse „Kaebused“. Kõnealusel artiklis on sätestatud:

„Kaebuse võib esitada menetluspool, kelle kahjuks otsus tehti. [...]“

- 7 Määruse nr 207/2009 artiklis 60 „Kaebuse esitamise tähtaeg ja vorm“, mis sisaldub samas VII jaotises, on ette nähtud:

„Teade kaebuse esitamise kohta tuleb ametile esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. [...]“

- 8 Määruse nr 207/2009 artikli 63 „Kaebuste menetlemine“ lõikes 2 on sätestatud:

„Kaebuse menetlemise käigus kutsub apellatsioonikoda pooli nii sageli kui vajalik ning nõukogu määratud tähtaja jooksul esitama märkusi teate kohta, mille on esitanud teine osapool või apellatsioonikoda.“

- 9 Määruse nr 207/2009 artikli 65 „Euroopa Kohtusse kaebamine“ lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Kaebusi käsitlevate apellatsioonikodade otsuste peale võib Euroopa Kohtule esitada kaebuse.

2. Kaebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, käesoleva määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine.“

- 10 Määruse nr 207/2009 artikkel 75 „Otsuste põhjendav osa“ kuulub määruse IX jaotisesse „Menetlus“. Selles artiklis on sätestatud:

„Ameti otsustes märgitakse põhjused, millel need rajanevad. Otsuste aluseks võivad olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.“

- 11 Komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määruse (EÜ) nr 216/96, mis näeb ette siseturu harmoneerimisameti apellatsioonikomisjonide protseduureeglid (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (EÜT 1996, L 28, lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 221), muudetud komisjoni 6. detsembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 2082/2004 (ELT 2004, L 360, lk 8) (edaspidi „määrus nr 216/96“), artiklis 8 „Menetluse käik“ on ette nähtud:

„[...]“

2. *Inter partes* menetluste korral, ilma et see piiraks määruse artikli 61 lõike 2 kohaldamist, võib kaebaja põhjendusi kaebuse kohta ning sellele esitatud vastust täiendada vastavalt kaebaja repliigiga kahe kuu jooksul alates tema teavitamisest vastusest ja vastaspoole vasturepliigiga kahe kuu jooksul alates tema teavitamisest kaebaja repliigist.

3. *Inter partes* menetlustes võib vastaspool oma vastuses kaebuse põhjendustele taotleda vaidlustatava otsuse tühistamist või muutmist küsimuses, mida kaebuses ei olnud tõstatatud. Kaebusest loobumise korral muutub vastaspoole vastav taotlus tühiseks.“

12 Pärast käesoleva apellatsioonkaebuse esitamist muudeti määrust nr 207/2009 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424 (ELT 2015, L 341, lk 21), mis jõustus 23. märtsil 2016.

13 Selle määrusega asendati määruse nr 207/2009 artikkel 60, mille pealkiri on nüüd „Kaebuse esitamise tähtaeg ja vorm“, järgmise tekstiga:

„1. Kaebus esitatakse ametile kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. See esitatakse selles keeles, milles toimus menetlus, kus tehti edasikaevatav otsus. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemise kuupäevast esitatakse kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta.

2. *Inter partes* menetlustes võib kostja taotleda oma vastuses otsuse tegemist vaidlustatava otsuse tühistamiseks või muutmiseks seoses kaebuses nimetatava küsimusega. Sellised esildised kaotavad kehtivuse, kui kaebuse esitaja lõpetab menetluse.“

Siseriiklikke kaubamärke käsitlevad liidu õigusnormid

14 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25) artikli 3 „Kaubamärgi andmisest keeldumise või kaubamärgi tühiseks tunnistamise põhjused“ lõike 1 punktides b ja c on sätestatud:

„Järgmisi ei registreerita kaubamärgina ja kui nad on registreeritud, võib need tühiseks tunnistada:

[...]

b) kaubamärke, mis ei ole teistest eristatavad;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses liiki, kvaliteeti, hulka, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]“.

Vaidluse taust

- 15 BSH esitas 24. novembril 2008 EUIPO-le taotluse registreerida ELi kaubamärgina järgmine kujutismärk:

- 16 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe“) klassidesse 7, 9 ja 11. Taotlus avaldati 2. veebruari 2009. aasta väljaandes *Bulletin des marques de l'Union européenne* nr 4/2009.
- 17 LG esitas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel 30. aprillil 2009 kõnealuse kaubamärgi registreerimisele vastulause kõikide taotluses nimetatud kaupade osas. Vastulause tugines järgmistele varasematele kaubamärkidele:
- 6. juulil 2007 nr 73477434 all registreeritud Prantsuse sõnamärk KOMPRESSOR, millega tähistatakse järgmisi Nizza kokkuleppe klassi 7 kuuluvaid kaupu: „pesumasinad, tolmuimejad, nõudepesumasinad, elektrilised mikserid, elektrigeneraatorid“ ja Nizza kokkuleppe klassi 11 kuuluvaid kaupu: „gaasiahjud, köögiahjud; kliimaseadmed, külmikud, mikrolaineahjud, ventilatsiooniparaadid, õhupuhastusseadmed, röstid, niisutid, taskulambid, suured taskulambid, pesukuivatid“;
 - 25. septembril 2007 nr 2753286 all registreeritud Hispaania sõnamärk KOMPRESSOR, millega tähistatakse järgmisi Nizza kokkuleppe klassi 7 kuuluvaid kaupu: „elektrilised pesumasinad, elektrilised tolmuimejad, automaatsed nõudepesumasinad, elektrilised mikserid, elektrigeneraatorid“ ning Nizza kokkuleppe klassi 11 kuuluvaid kaupu: „gaasikeetlid, ahjud, kliimaseadmed, elektrilised külmikud (sügavkülmik), mikrolaineahjud, elektriventilaatorid, õhupuhastusseadmed ja -masinad, elektrilised röstid, ventilaatorid, elektrilaternad ja pesukuivatid“;
 - 7. detsembril 2007 nr 2444787 all registreeritud Ühendkuningriigi sõnamärk KOMPRESSOR, millega tähistatakse järgmisi Nizza kokkuleppe klassi 7 kuuluvaid kaupu: „elektrilised pesumasinad; elektrilised tolmuimejad; automaatsed nõudepesumasinad; elektrilised mikserid; alalisvoolugeneraatorid – kõik majapidamises kasutamiseks“ ja Nizza kokkuleppe klassi 11 kuuluvaid kaupu: „gaasikeetlid; ahjud; mikrolaineahjud; elektriventilaatorid; elektrilised röstid; suured taskulambid; elektrilised pesukuivatid – kõik majapidamises kasutamiseks“ ning
 - 23. augustil 2012 nr 7282924 all registreeritud ELi sõnamärk KOMPRESSOR PLUS, millega tähistatakse järgmisi Nizza kokkuleppe klassi 7 kuuluvaid kaupu: „elektrilised pesumasinad; majapidamises kasutatavad automaatsed nõudepesumasinad“.

18 EUIPO vastulausete osakond rahuldab 3. mai 2012. aasta otsusega vastulause osaliselt ja lükkas ELi kaubamärgi registreerimise taotluse seetõttu tagasi järgmiste kaupade osas:

- Nizza kokkuleppe klass 7: „klassi 7 kuuluvad elektrilised majapidamis- ja köögimasinad ning -seadmed, nimelt elektrilised köögimasinad ja -seadmed, sh peenestid/purustid, segamis- ja sõtkumismasinad, puuviljapressid, mahlapressid, mahlatsentrifuugid, jahvatusseadmed, lõikeseadmed, elektrilised tööriistad, konserviavajad, noaterid ning masinad ja seadmed jookide ja/või toitude valmistamiseks, jahvatusseadmetega kombineeritud pumbad jahutatud jookide väljajagamiseks; nõudepesumasinad; klassi 7 kuuluvad elektrilised masinad ja seadmed pesu ja riitusesemete töötlemiseks, sh pesumasinad, tsentrifuugid; klassi 7 kuuluvad triikimispressid, triikraud; elektrilised kodupuhastusseadmed, sh akende pesemiseks mõeldud elektrilised seadmed, elektrilised jalatsipoleerseadmed ja tolmuimejad, märg- ja kuivtolmuimejad; kõigi eespool nimetatud kaupade osad, mis kuuluvad klassi 7, nimelt kõik tolmuimejatele ettenähtud voolikud, torud, tolmufiltrid, tolmufilterkotid“;
- Nizza kokkuleppe klass 9: „klassi 9 kuuluvad elektrilised aparaadid ja instrumendid, nimelt elektrilised triikraud; köögikaalud“ ning
- Nizza kokkuleppe klass 11: „kütte-, aurutus- ja keeduseadmed, nimelt pliidid, küpsetus-, praadimis-, grillimis-, röstimis-, sulatus- ja soojendusseadmed, soojaveeseadmed, sukelkeetlid, isesoojenevad keedupotid, mikrolaineahjud, vahvlmasinad (elektrilised), munakeetlid, fritterid (elektrilised); elektrilised tee- ja kohviaparaadid, espressomasinad, täisautomaatsed kohvimasinad, mis kuuluvad klassi 11; külmutusseadmed, nimelt külmikud, külmutid, külmkapid, joogijahutusaparaadid, külmik-sügavkülmikud, sügavkülmikud, jäämasinad ja -aparaadid; kuivatusaparaadid, nimelt pesukuivatid, pesukuivatusmasinad, kätekuivatid, juuksekuivatid; ventilatsiooniseadmed, nimelt ventilaatorid, tõmbekapi ventilaatori filtrid, tõmbekapi ventilaatorseadmed ja tõmbekapi ventilaatorite katted, kliimaseadmed ja õhupuhastusseadmed, õhuniisutajad, deodorandid, lõhnaannustusseadmed (v.a isiklikuks tarbeks); õhupuhastusseadmed; soojuspumbad; kõigi eespool nimetatud kaupade osad, mis kuuluvad klassi 11“.

19 Taotluses nimetatud ülejäänud kaupade kohta leidis EUIPO vastulausete osakond, et need kaubad ja varasemate kaubamärkidega hõlmatud kaubad ei ole sarnased. Seetõttu lükkas ta LG vastulause segiajamise tõenäosuse puudumise tõttu tagasi järgmiste kaupade osas:

- Nizza kokkuleppe klass 7: „elektrilised jäätmekõrvaldusseadmed, nimelt jäätmepeenestid ja jäätmepressid“;
- Nizza kokkuleppe klass 9: „vannitoakaalud; elektrilised kilekeevitusseadmed; kodumajapidamis- ja köögimasinate ja -seadmete kaugjuhtimis-, signalisatsiooni- ja juhtimisseadmed (elektrilised/elektroonilised); salvestustega ja tühjad masinloetavad andmekandjad, mis on mõeldud kasutamiseks olmetehnikaga; elektrilised müügiautomaadid toidu või joogi müümiseks, müügiautomaadid; andmetöötlusseadmed ja andmetöötlusprogrammid majapidamiseseadmete juhtimiseks ja tööks; kõigi eespool nimetatud kaupade osad, mis kuuluvad klassi 9; klassi 9 kuuluvate elektriliste aparaatide ja instrumentide, nimelt elektriliste triikraudade ja köögikaalude osad, mis kuuluvad klassi 9“ ning
- Nizza kokkuleppe klass 11: „infrapunalambid (mittemeditsiinilised); soojapadjad (mittemeditsiiniliseks otstarbeks), elektrilised tekid (mittemeditsiiniliseks otstarbeks); veevarustus- ja sanitaarseadmed, nimelt auru-, õhu- ja veevarustusseadmed; vee-soojendid, boiler-soojendid ja läbivoolusoojendid; köögivalamud; soojuspumbad; kõigi eespool nimetatud kaupade osad, mis kuuluvad klassi 11; mehaanilised väljastusseadised (väljastusseadmed) jahutatud jookide väljastamiseks, kasutamiseks koos joogijahutuseseadmetega“.

- 20 BSH esitas 26. juunil 2012 EUIPO-le kaebuse ameti vastulausete osakonna selle otsuse tühistamise nõudes. Sellega seoses piiras BSH ka teatud määral nende Nizza kokkuleppe klassi 7 kuuluvate kaupade loetelu, mille jaoks ta kaubamärgi registreerimist taotles.
- 21 Vastuseks kaebuse põhjendusi sisaldavale dokumendile 31. oktoobril 2012 esitatud märkustes väitis LG, et teatud võrreldavad kaubad, mida EUIPO vastulausete osakond pidas erinevateks, olid tegelikult sarnased ja et seetõttu oleks kõnealune registreerimistaotlus tulnud ka nende kaupade osas tagasi lükata. Märkustes nõuti ka, et EUIPO vastulausete osakonna otsust muudetakse nii, et registreerimistaotlus lükatakse enamjaolt tagasi.
- 22 Märkused edastati BSH-le EUIPO kantselei 8. novembri 2012. aasta faksiga, milles teatati BSH-le ameti esimese apellatsioonikoja juhiste kohaselt, et kirjalik menetlus lõpetati ja et märkused edastatakse üksnes teadmiseks.
- 23 EUIPO esimene apellatsioonikoda jättis vaidlusaluse otsusega BSH kaebuse rahuldamata.
- 24 Sama otsusega rahuldab EUIPO esimene apellatsioonikoda osaliselt LG nõude, mille ta määruse nr 216/96 artikli 8 lõikest 3 lähtudes kvalifitseeris „ripatskaebuseks“ (*ancillary appeal*).
- 25 Kõigepealt märkis EUIPO esimene apellatsioonikoda, et kuna LG ei vaidlustanud vastulause tagasilükkamist teatud kaupade osas, oli ameti vastulausete osakonna otsus jõustunud osas, milles nõustuti kõnealuse ELi kaubamärgi registreerimisega nende kaupade jaoks.
- 26 Asjaomase avalikkuse kohta märkis EUIPO esimene apellatsioonikoda kõigepealt, et asjassepuutuv territoorium hõlmab Hispaaniat, Prantsusmaad ja Ühendkuningriiki, ning tõdes seejärel, et asjaomane avalikkus koosneb esiteks kaupade „elektrilised müügiautomaadid toidu või joogi müümiseks, müügiautomaadid“ puhul professionaalsetest kasutajatest ning teiseks ülejäänud kaupade puhul piisavalt informeeritud ja mõistlikult tähelepanelikest ja arukatest keskmistest tarbijatest.
- 27 Vastandatud tähiste võrdlemisel leidis EUIPO esimene apellatsioonikoda, et esineb visuaalne, foneetiline ja kontseptuaalne sarnasus ning et tähised on seega tervikuna sarnased.
- 28 Kaupade võrdlemise küsimuses EUIPO esimene apellatsioonikoda esiteks kinnitas ameti vastulausete osakonna hinnangut vastandatud kaubamärkidega tähistatavatele kaupadele, mida kõnealune osakond pidas identseteks või sarnasteks, ning kinnitas seega, et nende kaupade osas esineb segiajamise tõenäosus.
- 29 Teiseks leidis EUIPO esimene apellatsioonikoda vastupidi ameti vastulausete osakonnale, et Nizza kokkuleppe klassi 11 kuuluvad „mehaanilised väljastusseadised (väljastusseadmed) jahutatud jookide väljastamiseks, kasutamiseks koos joogijahutusseadmetega“ ning Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvad „klassi 9 kuuluvate elektriliste aparaatide ja instrumentide, nimelt elektriliste triikraudade ja köögikaalude osad“, mida hõlmab taotletav kaubamärk, on sarnased kaupadega, mida tähistatakse varasemate kaubamärkidega. Ta asus seisukohale, et nende kaupade osas esineb samuti segiajamise tõenäosus, ja tühistas seetõttu EUIPO vastulausete osakonna otsuse osas, milles nende kaupade suhtes lükati vastulause tagasi.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 30 BSH esitas 13. novembril 2013 Üldkohtu kantseleisse hagi vaidlusaluse otsuse tühistamise nõudes. BSH põhjendas oma hagi üheainsa väitega, mis puudutas määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumist.

- 31 Vaidlustamata EUIPO esimese apellatsioonikoja järeldusi, mille kohaselt kõnealused kaubad – sealhulgas need, mille kohta EUIPO vastulausete osakond leidis, et need on erinevad – on identsed või sarnased ja vastandatud kaubamärgid on tervikuna sarnased, märkis BSH oma ainsas väites, et kaupade puhul, mis sisaldavad või võivad sisaldada kompressorit, nagu tolmuimejad, kliimaseadmed ja külmkapid, on tähis KOMPRESSOR kirjeldav, mistõttu on varasematel siseriiklikel kaubamärkidel „minimaalne“ eristusvõime. BSH väitis, et segiajamise tõenäosuse hindamisel ei võtnud EUIPO esimene apellatsioonikoda piisavalt arvesse seda, et kõnealuste kaupade seisukohast on neil kaubamärkidel nõrk eristusvõime. Nõrka eristusvõimet arvestades piisab nimelt isegi vastandatud kaubamärkide väikestest erinevustest igasuguse segiajamise tõenäosuse välistamiseks.
- 32 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuses selle ainsa väite tagasi ja jättis seetõttu hagi tervikuna rahuldamata.

Apellatsioonimenetluse poolte nõuded

- 33 BSH palub Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - tühistada vaidlusalune otsus;
 - teise võimalusena suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ja
 - mõista mõlema menetluse kulud välja EUIPO-lt.
- 34 EUIPO palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
 - mõista kohtukulud välja BSH-lt.
- 35 29. oktoobri 2015. aasta kirjaga palus Euroopa Kohus Euroopa Komisjonil Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 teise lõigu alusel osaleda kohtuistungil, et vastata Euroopa Kohtu kirjalikele küsimustele.

Apellatsioonkaebus

- 36 BSH põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega, millest esimene puudutab määruse nr 207/2009 artikli 60 rikkumist ja teine määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumist.

Esimene väide

- 37 BSH heidab oma esimeses väites Üldkohtule ette, et ta vähimagi analüüsita nõustus sellega, et EUIPO esimene apellatsioonikoda kvalifitseeris vaidlusaluses otsuses määruse nr 216/96 artikli 8 lõike 3 alusel LG 31. oktoobri 2012. aasta vastuse „ripatskaebuseks“ ja keeldus kaubamärgi registreerimisest suuremas ulatuses kui ameti vastulausete osakond. Ometi ei esitanud LG määruse nr 207/2009 artiklis 60 ette nähtud tingimustele vastavat kaebust, mis ainsana oleks võinud põhjendada kaubamärgi registreerimise taotluse tagasilükkamist suuremas ulatuses, kui seda tegi vastulausete osakond oma otsuses. BSH leiab nimelt, et vastupidi EUIPO esimese apellatsioonikoja antud tõlgendusele ei saa määruse nr 216/96 artikli 8 lõige 3 võimaldada määruses nr 207/2009 sobiva õigusliku aluse puudumise korral kahtluse alla seada ameti vastulausete osakonna otsuse osa, mida põhikaebuses ei vaidlustatud ja mis seetõttu on jõustunud.

- 38 EUIPO leiab esimese võimalusena, et see väide on vastuvõetamatu, kuna see esitati esimest korda apellatsioonimenetluses, ja teise võimalusena, et see on igal juhul põhjendamatu, kuna määruse nr 216/96 artikli 8 lõige 3 võimaldab vastustajal esitada oma vastuses nõudeid vaidlustatud otsuse tühistamiseks või muutmiseks osas, mida kaebuses ei ole käsitletud.
- 39 Vaidlust ei ole selle üle, et vaidlusaluse otsusega jättis EUIPO esimene apellatsioonikoda rahuldamata BSH kaebuse, milles viimane nõudis, et ameti vastulausete osakonna otsus tühistataks osas, milles lükati tema kaubamärgi registreerimise taotlus tagasi teatud taotletud kaupade osas, ning rahuldas osaliselt LG nõude, mille ta määruse nr 216/96 artikli 8 lõikest 3 lähtudes kvalifitseeris „ripatskaebuseks“, millega viimane palus oma vastuses seda otsust muuta, et registreerimistaotlus lükataks tagasi ka teatud kaupade osas, mille jaoks EUIPO vastulausete osakond oli kaubamärgi registreerimise heaks kiitnud. EUIPO esimene apellatsioonikoda muutis kõnealust otsust seega BSH kahjuks, keeldudes kaubamärki registreerimast veel teistegi kaupade jaoks.
- 40 Sellest ilmneb, et EUIPO esimene apellatsioonikoda leidis vaikimisi, et määruse nr 216/96 artikli 8 lõikega 3 on kehtestatud teine õiguskaitsevahend, mis lisandub määruse nr 207/2009 artikliga 60 (määrusele 2015/2424 eelnenud redaktsioonis) kehtestatud ja mille suhtes küll ei kehti artiklis 60 ette nähtud tingimused, kuid mis võimaldab vastustajal siiski vaidlustada otsuse, mille peale põhikaebus on esitatud, osas, mida kaebuses ei ole käsitletud, ja laiendada seega vaidluse ulatust, mille kaebaja on kindlaks määranud.
- 41 BSH heidab esimeses väites Üldkohtule ette, et ta ei analüüsinud vaidlustatud kohtuotsuses, kas selline tõlgendus on määruse nr 207/2009 artikliga 60 kooskõlas.
- 42 Sellegipoolest on selge, et BSH ei viidanud Üldkohtu menetluse üheski staadiumis selle tõlgenduse väidetavale vastuolule määruse nr 207/2009 artikliga 60 või mis tahes muu liidu õigusnormiga. Tema hagi Üldkohtus põhines nimelt ühelainsal väitel, mis puudutas määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumist.
- 43 Samas nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et kui lubada poolel esitada esimest korda Euroopa Kohtus väiteid ja argumente, mida ta ei ole esitanud Üldkohtus, saaks ta õiguse Üldkohtus arutatud asjaga võrreldes laiendada kohtuasja ulatust Euroopa Kohtus, kellel on apellatsioonimenetluses piiratud pädevus. Apellatsioonimenetluses piirdub Euroopa Kohtu pädevus seega esimeses kohtuastmes arutatud väidetele ja argumentidele antud õigusliku hinnangu kontrollimisega (vt eelkõige kohtuotsus, 21.9.2010, Rootsi jt vs. API ja komisjon, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 126 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Mis puudutab argumenti, mille BSH selle kohta Euroopa Kohtu istungil esitas ja mille kohaselt liidu õigusele hinnangu andmine on üksnes Euroopa Kohtu pädevuses, mistõttu oli loogiline esitada alles Euroopa Kohtus küsimus, kas EUIPO esimese apellatsioonikoja poolt määruse nr 216/96 artikli 8 lõikele 3 antud tõlgendus on kooskõlas määruse nr 207/2009 artikliga 60, siis tuleb tõdeda, et see argument on õiguslikult põhjendamatu. Nagu nähtub ELTL artikli 256 lõikest 1 ning määruse nr 207/2009 artikli 65 lõigetest 1 ja 2, on Üldkohus täielikult pädev EUIPO apellatsioonikodade otsuste peale esitatud kaebuste lahendamisel kontrollima eelkõige selle määruse iga rikkumist, sealhulgas artikli 60 rikkumist.
- 45 Lõpuks tuleb märkida, et kuigi EUIPO möönis Euroopa Kohtu istungil, et vaidlusaluse otsusega rahuldas ameti esimene apellatsioonikoda osaliselt LG „ripatskaebuse“, ilma et ta oleks eelnevalt võimaldanud BSH-l esitada selle kohta oma märkusi, ja rikkus seega määruse nr 207/2009 artikli 63 lõikes 2 ja artikli 75 teises lauses sätestatud võistlevuse põhimõtet, on siiski ilmne, et kuivõrd BSH sellele asjaolule Üldkohtu menetluses mingil viisil vastu ei vaielnud ega vähimalgi määral ei kritiseerinud analüüsi, mille tulemusel apellatsioonikoda „ripatskaebuse“ rahuldas, ei saa Üldkohtule ette heita, et ta seda rikkumist omal algatusel ei käsitlenud.

46 Neil asjaoludel tuleb esimene väide vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.

Teine väide

47 Teises väites toob BSH esile määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumise ja heidab Üldkohtule ette, et ta tugines eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktis 31 segiajamise tõenäosuse väärale käsitlesele, mille tulemusena piisab kahe kaubamärgi puhtkirjeldava osa kattumisest segiajamise tõenäosuse tekkimiseks, tuues seega kaasa puhtkirjeldava märke monopoliseerimise, mida sama määruse artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c on ometi püütud takistada.

48 BSH on seisukohal, et juhul kui varasem kaubamärk on hõlpsasti äratuntav variant kirjeldavast märkest ja kui hilisem kaubamärk sisaldab kirjeldavat märget kui sellist, ei saa isegi tähiste suure sarnasuse ja vastandatud kaubamärkidega tähistatavate kaupade identsuse põhjal järeldada, et esineb segiajamise tõenäosus, kui tähiste sarnasus piirdub kirjeldavate märgetega ja puudutab üksnes kaupu, mida see märged kirjeldab. Avalikkus ei näe nimelt kirjeldavas märkes mingit viidet päritolule, vaid juhindub kaubamärgi ülejäänud osadest. Lisaks ei ole vastavalt sellele seisukohale varasema kaubamärgi kaitse ulatus piiratud üldiselt, vaid ainult seoses kirjeldava märke endaga, mistõttu see jääb muutumatuks muude kaupade ja muude sarnaste tähiste suhtes.

49 Esimese võimalusena tugineb EUIPO teise väite vastuvõetamatusele. Nimelt ei nähtu apellatsioonkaebusest esiteks selgelt, millistele konkreetsetele Üldkohtu järeldustele vastu vaieldakse. Teiseks soovib BSH oma väitega, mille kohaselt Üldkohus hindas varasemate siseriiklike kaubamärkide eristusvõime tähtsust vääralt, et faktidele antaks uus hinnang. Teise võimalusena väidab EUIPO, et väide on põhjendamatu.

Vastuvõetavus

50 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb ELTL artiklist 256 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust, et apellatsioonkaebus peab piirduma õigusküsimustega. Üldkohtul on seega ainsana pädevus asjakohaseid faktilisi asjaolusid tuvastada ja hinnata. Nende asjaolude hindamine ei kujuta endast õigusküsimust, mida Euroopa Kohus võiks apellatsioonimenetluses kontrollida, välja arvatud juhul, kui neid asjaolusid on moonutatud (vt eelkõige kohtuotsus, 17.3.2016, Naazneen Investments vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-252/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:178, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Samade sätete ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punkti d kohaselt peavad apellatsioonkaebuses lisaks olema täpselt märgitud selle kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, samuti seda nõuet konkreetselt toetavad õiguslikud argumentid (vt eelkõige kohtuotsused, 4.9.2014, Hispaania vs. komisjon, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, punkt 43, ning 5.3.2015, Ezz jt vs. nõukogu, C-220/14 P, EU:C:2015:147, punkt 111). Sellega seoses on kodukorra artikli 169 lõikes 2 täpsustatud, et õigusväidetes ja -argumentides näidatakse täpselt, millised Üldkohtu lahendi põhjenduse punktid vaidlustatakse (kohtuotsused, 28.7.2016, Tomana jt vs. nõukogu ja komisjon, C-330/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:601, punkt 34, ning 20.9.2016, Mallis jt vs. komisjon ja EKP, C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702, punkt 34).

52 Sellega seoses tuleb tõdeda, et oma teises väites ei piirdu BSH sugugi nõudega anda faktilistele asjaoludele uus hinnang, vaid heidab Üldkohtule ette, et ta jättis arvesse võtmata vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse hindamisele kohaldatavad õiguspõhimõtted, ning see kujutab endast õigusküsimust, milles võib Euroopa Kohtule apellatsioonkaebuses esitada (vt eelkõige kohtumäärus, 7.5.2015, Adler Modemärkte vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-343/14 P, ei avaldata, EU:C:2015:310, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

53 Peale selle ilmneb BSH esitatud dokumentidest selgelt, et see väide on suunatud just vaidlustatud kohtuotsuse punkti 31 vastu, mis väidetavalt annab tunnistust sellest, et Üldkohus eiras segiajamise tõenäosust ennast, mille hindamisel peab iga vastandatud kaubamärgi eristusvõime tingimata olema kõige olulisem kriteerium.

54 Järelikult tuleb teine väide tunnistada vastuvõetavaks.

Sisulised küsimused

55 Segiajamise tõenäosust käsitlevaid argumente, mis BSH esitas Üldkohtule esitatud hagi ainsas väites ja mis vastavad apellatsioonkaebuse teise väite raames välja toodud argumentidele, analüüsiti eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26–32.

56 Olles kohtuotsuse punktides 26 ja 27 meenutanud kõnealuse valdkonna kohtupraktikat, tões Üldkohus punktis 28, et seoses kaupadega, mille osas EUIPO esimene apellatsioonikoda rahuldas vastulause, tuvastas apellatsioonikoda, ilma et BSH sellele vastu vaidleks, et esiteks on kõnealused kaubad osalt identsed ja osalt sarnased ning teiseks on vastandatud tähised sarnased. Ta märkis, et nende järelduste kumulatiivsest toimest piisab igal juhul selleks, et jõuda järeldusele, et esineb segiajamise tõenäosus, isegi kui varasemate siseriiklike kaubamärkide eristusvõimet peeti nõrgaks.

57 Üldkohus lisas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 29, et segiajamise tõenäosuse hindamisel võttis EUIPO esimene apellatsioonikoda tõepoolest arvesse seda, et seoses kõnealuste kaupadega ei ole ei varasematel siseriiklikel kaubamärkidel ega taotletaval kaubamärgil eriti tugevat eristusvõimet. Apellatsioonikoda märkis siiski, et kohtupraktikast nähtub, et isegi kui juttu on nõrga eristusvõimega kaubamärgist, võib esineda segiajamise tõenäosus eelkõige tähistate ja kaupade või teenuste sarnasuse tõttu. See on nii, kui sarnaselt käesoleva asjaga on kõnealused kaubad identsed ja vastandatud kaubamärgid väga sarnased.

58 Üldkohus märkis kõnealuse kohtuotsuse punktis 31, et BSH argumentidega nõustumine tooks kaasa kaubamärkide sarnasusest tuleneva teguri neutraliseerimise varasema kaubamärgi eristusvõimel põhineva teguri kasuks, millele seega omistatakse liigne tähtsus. Sellest tuleneb, et kui varasemal kaubamärgil on üksnes nõrk eristusvõime, siis esineks segiajamise tõenäosus üksnes juhul, kui seda kaubamärki on taotletavas kaubamärgis täielikult korratud, ning kõnealuste tähistate sarnasuse tase jääks varju. Niisugune tulemus ei oleks kooskõlas selle igakülgse hindamise olemusega, mille pädevad ametiasutused peavad määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel läbi viima.

59 Seetõttu leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32, et BSH argumentid varasemate siseriiklike kaubamärkide nõrga eristusvõime kohta ei saa mõjutada EUIPO esimese apellatsioonikoja järeldust segiajamise tõenäosuse esinemise kohta.

60 Segiajamise tõenäosusele hinnangu andmisel Üldkohus õigusnorme ei rikkunud.

61 Tuleb nimelt märkida, et BSH teises väites esitatutega sarnaseid argumente tagasi lükates on Euroopa Kohus juba korduvalt leidnud, et kuigi varasema kaubamärgi eristusvõimet tuleb segiajamise tõenäosuse esinemise igakülgisel hindamisel arvesse võtta, on see siiski vaid üks hindamise käigus arvesse võetavatest asjaoludest (vt eelkõige kohtumäärused, 29.11.2012, *Hrbek vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-42/12 P, ei avaldata, EU:C:2012:765, punkt 61, ja 2.10.2014, *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-91/14 P, ei avaldata, EU:C:2014:2261, punkt 22).

62 Kuigi vastab tõele, et segiajamise tõenäosus on seda suurem, mida tugevam on varasema kaubamärgi eristusvõime, ei ole segiajamine siiski välistatud, kui varasem kaubamärk on nõrga eristusvõimega (vt eelkõige kohtumäärus, 19.11.2015, *Fetim vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-190/15 P, ei avaldata, EU:C:2015:778, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 63 Järelikult võib Üldkohus isegi siis, kui varasem kaubamärk on nõrga eristusvõimega, asuda seisukohale, et esineb segiajamise tõenäosus eelkõige tähiste ja kaupade või teenuste sarnasuse tõttu (vt eelkõige kohtumäärused, 2.10.2014, *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-91/14 P, ei avaldata, EU:C:2014:2261, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 7.5.2015, *Adler Modemärkte vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-343/14 P, ei avaldata, EU:C:2015:310, punkt 59).
- 64 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 31 Üldkohtu tehtud järeldused, millega lükati tagasi BSH esitatud seisukoht ja mida käsitleb teine väide, kujutavad endast tegelikult üksnes meenutust Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, mille kohaselt see seisukoht ei ole kooskõlas selle igakülgse hindamise olemusega, mille pädevad ametiasutused peavad määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel läbi viima, kuna vastupidi apellandi väidetule tooks see kaasa kaubamärkide sarnasusest tuleneva teguri neutraliseerimise varasema kaubamärgi eristusvõimel põhineva teguri kasuks (vt sellega seoses kohtuotsus, 15.3.2007, *T.I.M.E. ART vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-171/06 P, ei avaldata, EU:C:2007:171, punkt 41, ning kohtumäärus, 19.11.2015, *Fetim vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-190/15 P, ei avaldata, EU:C:2015:778, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Mis puudutab BSH argumenti, mille kohaselt see kohtupraktika on ekslik, kuna see tooks kaasa puhtkirjeldava märke monopoliseerimise, siis tuleb tõdeda, et sellist monopoliseerimist püütakse vältida mitte määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktiga b, vaid selle määruse artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c ja artikliga 51 ning direktiivi 2008/95 artikli 3 lõike 1 punktidega b ja c.
- 66 Mis puudutab täpsemalt varasemaid siseriiklike kaubamärke, siis on Euroopa Kohus juba märkinud, et kuna ELi kaubamärgid eksisteerivad koos siseriiklike kaubamärkidega ning kuna EUIPO pädevusse ei kuulu siseriiklike kaubamärkide registreerimine ega Üldkohtu pädevusse nende kaubamärkide kohtulik kontroll, siis ei saa siseriiklike kaubamärkide kehtivust vaidlustada ELi kaubamärgi registreerimise taotlusele esitatud vastulause menetlemise raames. Ka ei ole sellise vastulausemenetluse raames võimalik liikmesriigis kaitstud kaubamärgiga identse tähise suhtes tuvastada sellist absoluutset keeldumispõhjust nagu kirjeldavus ja eristusvõime puudumine, mis on sätestatud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktides b ja c ning direktiivi 2008/95 artikli 3 lõike 1 punktides b ja c (vt selle kohta kohtuotsus, 24.5.2012, *Formula One Licensing vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-196/11 P, EU:C:2012:314, punktid 40 ja 41).
- 67 Sellest järeldub, et määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel tuleb tunnustada ELi kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause aluseks oleva siseriikliku kaubamärgi teatavat eristusvõimet (vt selle kohta kohtuotsus, 24.5.2012, *Formula One Licensing vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-196/11 P, EU:C:2012:314, punkt 47).
- 68 Kui varasem siseriiklik kaubamärk tõepoolest kirjeldab teatud kaupu, mille jaoks see on registreeritud, ja kui selle kaitsmine toob kaasa kõnealuse kirjeldava märke alusetu monopoliseerimise, tuleb seega selline tagajärg heastada mitte määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise teel, mis üldjuhul jätab need kaubad välja kaitse alt, mis selle sättega on antud varasematele kaubamärkidele, vaid kehtetuks tunnistamise menetlusega, mis on algatatud asjaomases liikmesriigis direktiivi 2008/95 artikli 3 lõike 1 punktide b ja c alusel (vt selle kohta kohtuotsus, 24.5.2012, *Formula One Licensing vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-196/11 P, EU:C:2012:314, punkt 45).
- 69 Neil asjaoludel on igal juhul tulemusetu ja tuleb samuti tagasi lükata BSH argument, et Euroopa Kohus jättis 10. novembri 2011. aasta kohtuotsuses *LG Electronics vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-88/11 P, ei avaldata, EU:C:2011:727) jõusse EUIPO keeldumise registreerida ELi kaubamärgina tähis „KOMPRESSOR PLUS“ eelkõige tolmuimejate jaoks põhjendusel, et see tähis on puhtkirjeldav. Selles kohtuotsuses ei seatud nimelt kahtluse alla nende siseriiklike kaubamärkide kehtivust, millele LG oma vastulause põhjendamiseks tugines.

- 70 Lõpetuseks tuleb märkida, et vastupidi BSH väidetule ei saa igal juhul ette välistada seda, et kui taotletavas kaubamärgis on väikeste erinevustega üle võetud varasema siseriikliku kaubamärgi nõrga eristusvõimega tähis, võivad tarbijad oletada, et vastandatud tähiste erinevus väljendab kaupade laadi erinevust või tuleneb turustamiskaalutlustest, mitte et see erinevus tähistab teistsugust kaubanduslikku päritolu, ning et seetõttu võib avalikkuse jaoks esineda segiajamise tõenäosus (vt selle kohta kohtumäärus, 27.4.2006, *L'Oréal vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-235/05 P, ei avaldata, EU:C:2006:271, punkt 45).
- 71 Seega võis Üldkohus õigusnorme rikkumata käesoleval juhul asjaolude autonoomse hindamise tulemusel järeldada, et esineb varasemate siseriiklike kaubamärkide ja taotletava kaubamärgi segiajamise tõenäosus.
- 72 Kõigist eespool toodud kaalutlustest järeldub, et teine väide tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata ja seetõttu tuleb apellatsioonkaebus tervikuna jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 73 Kodukorra artikli 184 lõikes 2 on sätestatud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.
- 74 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse ka apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 75 Kuna EUIPO on nõudnud kohtukulude välja mõistmist BSH-lt ja viimane on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista BSH-lt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH-lt.

Allkirjad